

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อำนาจศาลในการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราว
ชื่อผู้เขียน	บุรณิมา คุณิอาจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธาณี วรรณภัทร์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนมุ่งศึกษาเกี่ยวกับอำนาจศาลในการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 วรรคสาม ซึ่งกฎหมายกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานหรือศาลที่ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดให้ผู้ถูกปล่อยชั่วคราวปฏิบัติ เพื่อป้องกันการหลบหนี การไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือเพื่อป้องกันภัยอันตรายจากการกระทำความผิดซ้ำที่อาจเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราว ทั้งยังเป็นการประกันการมีตัวของผู้ต้องหาหรือจำเลยในการพิจารณาคดี และเป็นทางเลือกหนึ่งที่เจ้าพนักงานหรือศาลจะพิจารณาให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นหลัก โดยไม่ต้องมีประกันและหลักประกันก็ได้

จากการศึกษาพบว่า การดำเนินคดีอาญามีความจำเป็นที่จะต้องเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐด้วยเหตุผลในเรื่องของการสอบสวน โดยการรวบรวมพยานหลักฐานในการตรวจสอบหรือค้นหาความจริงอันจะนำไปสู่การใช้มาตรการบังคับกับผู้ต้องหาหรือจำเลย การเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐจึงต้องมีความจำเป็นเพื่อให้ลุล่วงวัตถุประสงค์ในการดำเนินคดีได้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย และเพื่อประกันการมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยในการดำเนินคดี ความจำเป็นที่ต้องเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐ โดยการจับ การควบคุม การขังและการปล่อยตัว แท้จริงแล้วก็คือเหตุแห่งการออกหมายจับและเหตุแห่งการออกหมายขัง ที่มีทั้ง “เหตุที่เป็นเหตุหลัก” เมื่อกรณีใดมีเหตุดังกล่าวแล้ว การเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐย่อมมีความจำเป็นเสมอและส่งผลต่อไปว่าการปล่อยชั่วคราวย่อมกระทำไม่ได้ และ “เหตุที่เป็นเหตุรอง” หรือเป็นกรณีเกี่ยวกับความร้ายแรงของความผิด ในกรณีใดที่มีเหตุรองนั้นอาจมีการปล่อยชั่วคราวได้ตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ การปล่อยชั่วคราวจึงเป็นมาตรการผ่อนคลายเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ได้รับอิสรภาพชั่วคราวหนึ่งในระหว่างสอบสวน และระหว่างพิจารณาคดี เห็นว่าหากไม่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี

จะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือจะก่ออันตรายประการอื่นแล้ว ก็จะต้องปล่อยตัวหรือปล่อยชั่วคราวในทุกกรณี

ผู้เขียนได้วิเคราะห์บทบัญญัติของกฎหมาย กระบวนการ และวิธีการต่างๆ ของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศแล้ว จึงเสนอแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่มีความหลากหลายและมากพอที่จะให้ศาลนำไปใช้สำหรับควบคุมตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐระหว่างปล่อยชั่วคราว โดยกำหนดให้มีมาตรการควบคุมทางกฎหมายหรือเงื่อนไขต่างๆ ที่เหมาะสมกับลักษณะและสภาพความผิดแต่ละประเภทของผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ละคน และมีรายละเอียดชัดเจนเพียงพอ ได้แก่ การกำหนดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีเสรีภาพในที่อยู่อาศัย หรือสถานที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลหรือการรับรองของบุคคลที่ปกครองดูแล การให้อยู่ภายในพื้นที่ที่กำหนด หรือการอยู่ภายในพื้นที่เขตอำนาจ หรือการเข้าออกจากที่พักอาศัยตามเวลาที่กำหนดไว้โดยต้องกลับเข้าที่พักทุกวัน โดยให้เจ้าพนักงานหรือศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว และหากมีความจำเป็นต้องออกนอกพื้นที่จะต้องได้รับอนุญาต และใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ (House Arrest) กำหนดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยสาบานตนตามลัทธิทางศาสนา หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือว่าจะมาศาลตามกำหนดนัด หรือนำวิธีการคุมประพฤติมาใช้โดยกำหนดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลตามระยะเวลาที่กำหนด หรือการห้ามเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ห้ามผู้ต้องหาหรือจำเลยติดต่อสื่อสารหรือเข้าไปในเขตที่อยู่อาศัยของผู้เสียหายหรือพยาน ห้ามติดต่อสื่อสารหรือคบค้าสมาคมกับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่กระทำความผิดร่วมกัน ห้ามคบค้าสมาคมกับบุคคลบางกลุ่มที่กำหนด ห้ามครอบครอง มีไว้ หรือพกพาซึ่งอาวุธร้ายแรงที่อาจใช้ในการก่ออันตรายได้ ห้ามเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชีพหรือกิจกรรมทางสังคมบางประเภท และมาตรการอื่นๆ เพื่อที่จะควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยมิให้หลบหนีหรือไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน และไปก่ออันตรายแก่สังคม รวมถึงสามารถลดความกังวล ลังเล ของเจ้าพนักงานหรือศาลที่จะอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยไม่ขัดแย้งกับหลักประกันเป็นสำคัญ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าพนักงานหรือศาลได้ว่าจะมีตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยมาปรากฏตัวต่อศาลในการดำเนินคดีต่อไป ส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมสามารถสร้างความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Thesis Title	The Authority of The Courts to Determine the Conditions of Provisional Release
Author	Buranim Kuniart
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Thanee Vorapatr
Department	Law
Academic Year	2014

ABSTRACT

The objectives of this thesis are to study about The Authority of The Courts to Determine the Conditions of Provisional Release under the Code of Criminal Procedure Article 108, paragraph three, significant laws which determine the court can release accused or defendant on an undertaking or a recognizance or abide by the conditions of release about the residence or other conditions. To protect a risk of absconding, a risk of tampering with the evidence, or the danger of re-offending, or is under some kind of restraint by taking security for his appearance. And as an alternative to the court will consider the accused or defendant release which are non-bailable and without deposit of money or other valuable security.

According to this study, For the necessary of criminal proceedings which a state has the power to detain a person as part of the interrogation process. The examination evidence or search for the truth will lead to the imposition of the accused or defendant. An authority of state to detain a person, it must be necessary to group the purpose of litigation has proceeded smoothly. And security taken from a person to appear on a fixed date before a court. Indeed, the necessary to bring the person in authority of state includes the arrest, detention, imprisonment and release it means to reason the arrest warrant and the grounds for the detention is the "main reason" on the case of any such event, then took the authority of state to detain a person there is always necessary and unbailable, and "secondary reason" or a case about the seriousness of the offense. In any case, the rights of the constitutional might be provisional released. Provisional release is protection of individual rights and liberty at its core for a period of time during the investigation

and trial. That if there is no reason to believe that they escape, a risk of tampering with the evidence, or the danger of re-offending. In all cases, it will be released or provisional released.

The author analyzes, Certain differences in current practices may be identified between the Laws of Thailand and the Laws of France, Germany and Canada. To propose and set up the terms of release to detain a person. For the purpose of remand detention can be achieved thereby. To protect a risk of absconding, a risk of tampering with the evidence, or the danger of re-offending, or is under some kind of restraint by taking security for his appearance. And as an alternative to the court will consider the accused or defendant release which are non-bailable and without deposit of money or other valuable security. This supervision compels the person to submit himself to one or more of the obligations enumerated hereafter, according to the judge's decision : not to leave the territorial boundaries fixed by the judge; not to leave his domicile or the residence fixed by the judge except under the conditions and for the grounds determined by this judge; not to go to certain places or only to go to the places determined by the judge and to use The Electronic Tool to control a suspect or defendant (House Arrest); to notify the judge of any travel beyond the boundaries determined; to appear periodically before the service, authorised associations or authorities appointed by the judge, who are obliged to observe strict confidentiality in respect of the actions of which the person under judicial examination is accused; to abstain from seeing, meeting and contacting by any means those persons specifically identified by the investigating judge; not to hold or carry and weapons and, if necessary, to hand any weapons he holds over to the court office in exchange for a receipt; not to engage in certain professional or social activities; and other measures.